

REFORMÁCIÓ: a megújulás isteni és emberi oldalai

Miért nem javíttatjátok ki a templom rongálódásait? (2Kir 12:7b)

Csodálatosak az Isten útjai, megújulás kezdődhet egy király által, máskor a nép által, ahogy az ige mondja: „*a szél fú, ahová akar és annak zúgását hallod*”.

Hálaadással emlékezünk Isten eszközeire a reformáció megvalósításában, a bátorságukra, a megfogalmazott és követett lépésekre. Hálaadással emlékezünk az anabaptista és a baptista elődökre, Kornya Mihályra, a 60-as évek ébredési mozgalmaira. Imadjuk az Urat azokért a munkásokért, akik ma hordozzák a megújulás zászlóját.

Joás kilépett az elődje kerékvágásából – Jójada pap gondoskodó előrelátá-

sa által, akit Isten csodálatosan felhasznált a király formálásában. Nagyobb műve a templom felújítása volt. Felmérte, hogy nem lehet a Seregek Urát úgy szolgálni, hogy az Ő háza, a templom tönkrement. Salamon király óta nem javították meg ilyen mértékben a templomot. Ez a felújítás sürgős volt, de a papok nem siettek vele, ezért Joás vette kézbe az irányítást a felújításban. A felősségérzete az Úr háza iránt és jó hozzáállása igen kiemelt az igében.

Igazi hála is elkötelezhette erre, mert itt rejtették el Athália gyilkos szándékai elől, itt növekedett fel, és itt koronázták királlyá igen zsenge

gyermekkorban. Hasonló motivációk minket is elkötelezhetnek az Úr munkája iránt, hiszen sokan már gyermekkorunkban tapasztalhattuk az Úr jóságát, védelmét.

A munka sürgős voltát egyedül a király látta, a léviták, a papok halogatták az Úr házának javítását. A ráérős testvérek „holnapra” halasztják az Úr munkáját, vagy az Úr háza körüli munkákat. Joás nem adta fel, és az Úr leleményessé tette a szükséges pénz összegyűjtésére is. A pénzre felvigyázók életében is csoda történt, előbb „máshova” került a pénz, később már „híven jártak el”, tiszteletben tartva a fontossági sorrendeket.

Az Úr munkája ma is igényeli a pénzünket is, ahol a fősvénység vagy önzés erőt vesz, nem lesz megújulás.

Joás tévedett, és a templom felújítása után nem maradt élő kapcsolatban a templom Úrával. Elveszítette a tündöklő koronát, amelyet isteni elválasztásból fiatal korától hordhatott. Watchmann Nee kérdezi: „Az Úr házának, vagy az Úrnak szolgálász?”. Az új, vagy a felújított imaházak csillogása igen fontos lehet, de az ébredések közötti élő kapcsolat Istenünkkel még fontosabb, aki megígérte, hogy mindent újjá tesz.

TÓTOS JÁNOS lp.,
Erdőszentgyörgy

Ünnep Homoródszentmártonban

Augusztus 5-én egy borongós, esős vasárnapra virradt Székelyföld testvérisége, mégis már reggel örömmel gyülekezett a homoródszentmártoni imaházban. A gyülekezet alakulásának 100 éves jubileumát ünnepeltük délelőtt, közel háromszázan, délután pedig Pál Ervin testvér diakónussá avatását. 10 órakor Kovács Attila testvér (Ráton) imával kezdte meg az összejövetelt. Máté Zoltán testvér a Zsolt 118:22-26-ot olvasta fel, köszöntötte az itthoniakat és azokat, akik már elkerültek a szülőfaluból. Hálára buzdította a gyülekezetet a szegletkőért, Jézus Krisztusért.

(folytatás a 4. oldalon)

Gyerekekkel a Hargitai Táborban

Hálásak vagyunk Istennek, hogy gyermekeink már a vakáció elején egy hetet a Hargitai Táborban tölthettek. Összesen 110-en voltunk a tíz tanítóval: Kémer, Ipp, Lecsmér, Széplak, Csikszereda, Kovászna, Udvarhely, Szentegyháza helységekből, ügyes, eleven csapat. Ötévestől tizenöt évesig terjedt a gyermekek életkora. Öt csoportba osztottuk őket, egy-két tanító vezetésével. Lázár Irénke, János Csaba és Mónika szervezték meg ezt a hetet, besegített Pardi Félix és Matild is.

Egy nap sem telt el unalmasan! Reggel a tanítók fél 8-kor találkoztak, imádkoztunk, beszélgettünk. A gyermekek-

kel Mózes életét tanulmányoztuk, és ezen belül Isten személyiségét emeltük ki: Isten Gondviselő, Örökkévaló, Szabadító, Győztes, Megbocsátó, és Szent! A gyerekek megnyíltak, őszintén és egyszerűen imádkoztak. Gyönyörű napos időt kaptunk és így jól kihasználhattuk a délutánokat: vetélkedőket tartottunk, volt idő sportolásra is bőven – foci, kosárlabda, röplabda, színháborúztunk is egy délután, egyik este pedig tábor tüzet is sikerült rakni, amit mindenki nagyon élvezett.

Esténként egy missziós történetet hallgattunk. A sorozatot Pardi Matild tartotta, aki

Patricia St. John életét mutatta be, az alkalmakat evangélizálásra is felhasználtuk. Már a hét elején voltak megterések. Örömet hozott a szombat este is, amikor János Csaba lp. szólt a gyermekekhez és felkérte azokat, akik szeretnék elfogadni az Úr Jézust, hogy menjenek ki középre és imádkozzanak. Sokan sírva és őszintén imádkoztak. Az összejövetel után megkeresték a tanítókat, és velük együtt imádkoztunk, hogy döntésük tartós legyen.

A betegség sem került el a táborozó gyerekeket, de hála az Úrnak, hogy komolyabb baj nem történt. Köszönjük Margarettestestvérnőnek, hogy

a tábor főnövéreként mindent megtett annak érdekében, hogy gyermekeink a kisebb-nagyobb sérülésekből hamar felgyógyuljanak. A kiváló sport- és egyéb teljesítményekért a gyermekek diplomákat és okleveleket kaptak, végül egy kis ajándécsomagot is, amit részben Margarettestestvérnő biztosított.

Köszönjük Borzási Gyula tábor igazgatónak is, hogy mindent megtett annak érdekében, hogy mi jól érezzük magunkat és semmiben hiányt ne szenvedjünk. Ha az Úr megengedi és akarja, akkor jövőre folytatjuk!

NAGY TÍMEA, Kémer

Akik segítették a szilágyballai imaházépítést

Soraink által testvéri köszönetünket nyilvánítjuk mindazon gyülekezetek felé, amelyek a hűsvétra meghirdetett célgyűjtéssel segítségünkre siettek és áldozatos szeretettel támogatták a befejezéshez közeledő szilágyballai imaházépítést. Ezen gyülekezetek a következők: Goroszló 800 új lej, Szatmár 1500, Homoródszentmárton 170, Panit 665, Mocsolya 150, Szilágysszentkirály 1500, Szamosardó 250, Doba 100, Vervölgy 100, Görcsöny 270, Diósd 500, Zilah 1500, Nádasd 800, Szer 300, Székelymuzsna 100, Ilosva 150, Nagybánya 2000, Lóna 500, Egrespatak 600, Avasújvár 100, Bogdánd 60, Négerfalva 100, Szilágysomlyó 500, Szilágybagos 1000, Kolozsvár 1000, Perecsen 2000, Héderfája 30, Erdőszentgyörgy 100, Fintaháza 30, Marosvásárhely 200, Kémer 1500, Mihályfalva 450, Szalárd

500, Bánffyhunad 200, Kisgalambfalva 170, Bölön 100, Margitta 500, Széplak 200, Brassó 300, Arad I.sz. gyül. 500, Ipp 850, Székelykeresztúr 150, Szalonta 200, Érszőlős 550, Bihar 500, Varsolc 300, Nagyvárd I.sz. gyül. 2000, Sarmaság 500, Ürmös 116, Lupény 200, Torda 300, Kraszna 1255, Szentábrahám-Gagy 100 lej.

Az építkezés megkezdése után még régi lejben támogattak: Kiskapus 10.000.000, Sámson 10.000.000, Erked 8.500.000, Panit 5.000.000, Diósd 3.150.000, Zilah 11.000.000.

Legyen minden adakozón mennyei Atyánk gazdag áldása. „a jókedvű adakozót szereti az Isten” (2Kor 9:7/b).

Testvéri szeretettel és köszönettel:

A BALLAI GYÜLEKEZET VEZETŐSÉGE

Hála mindenért, ...az élő gyülekezetért!

Újra ősz van, amikor hálaadó ünnepeket szervezünk gyülekezeteinkben. Külső jelét is adjuk ennek. A szószerk előtt, vagy más látható helyen hálaoltárt építünk az Isten által adott terményekből. A látványt még megragadóbbá teszi a kancsó víz, jelképezve az élő vizet. A kenyeret középre szoktuk tenni, utalva az élet kenyerére, mellé a Bibliát, mint lelkünk táplálékát. Mindezek fölé egy keresztet, kifejezve, hogy ezeket az Úr Jézus golgotai áldozata érdemében kaptuk. A kereszt az Ő halálát jelképezi, amely által bűnbocsánatot, üdvösséget adott nekünk. Sokan meghatódva, hálaadásra buzdulnak Istenünk iránt ez oltár láttán is.

Engem most Pál apostol hálaadása ragadott meg, aki a mindennapos hálaadást tartja a normális lelki élet minimumának. A hálaadó ünnepély és a mindennapos hálaadás nem mond ellent egymásnak, sőt inkább arról beszél, hogy akkor kedves Isten előtt hálaadó ünnepünk, ha egyénileg, családirag naponként valódi hálaadó életet élünk. Életemünk-ké, életstílusunkká válik a hálaadás: a zúgolódás, panaszkodás, aggodalmaskodás helyett, és kéréseinket így hálaadással tárjuk minden alkalommal Isten elé (Fil 4,6). Ezt munkálja a Szentlélek minden igaz hívőben és élő gyülekezetben.

A „mindenkor mindenekért”, „szüntelenül emlegetve a ti hitetek munkáját” (1Thess 1,3) Pál apostol hálaadó életstílusából származik és követendő számunkra. A hálaadásunk „tárgyai” pedig azok a testvérek, akik kiemelkedő „példaképpé lettek minden hívő számára” (1Thessz 1,2-3).

A thesszalónikai testvérek nagy hálaadásra adtak okot Pál apostolnak és más gyülekezetben élő testvéreknek is. Serkentőleg hatott életvitelük. De miben állt az?

A hitben növekedő testvérek voltak (2Thessz 1:3). Megörvendezteti mennyei Atyánkat, és minden komoly hívő embernek hálaadásra

ad okot, amikor olyan testvéreket lát, akik napról-napra, évről-évre növekednek a mi Urunk Jézus Krisztus megismerésében (2Pét 3:18). Ezek a testvérek újjászületett emberek és nemcsak „magról kelt” hívők voltak, hanem „az Atya Istenben és az Úr Jézus Krisztusban hívő” (1Thessz 1:1) testvérek. Pál azokat nevezte így, akik akár istenfélő, akár pogány háttérből jöttek, de újjászülettek. Mindenkit szeretünk a gyülekezetben, s ha nem így van, kegyelmet kérünk az Úrtól bűnbánatra. De hányszor megszorodik az élő eklésia, amikor tagjai között ugyan aktív, de nem újjászületett hívők vannak. Csak az újjászületett testvérek növekedhetnek az Isten szerinti életben, és e hitehagyott világban formálódnak az Úr Jézus hasonlatosságára. Milyen gyönyörű látvány a mennyből és a földről! Testvérek, engedjük Istennek, hogy Szentleke által olyan hívőkké tegyen bennünket, akiknek az életében nem a materialista világ, hanem a krisztusi értékrend lesz nyilvánvaló.

A hívő élet a legcsodálatosabb, amit érdemes élni. Ez abban is megnyilvánul és hálaadásra ad okot, hogy az ilyen emberek **szeretik egymást és gazdagodnak az egymás iránti szeretetben** (2Thessz 1:3). Aki ismeri Krisztust, annak szívébe „áradt az Isten szeretete a nekünk adatott Szentlélek által” (Róm 5,5). Ezek a testvérek igényelik saját maguktól, hogy másokat szeressenek. Nem azzal törődnek, hogy őket mennyire szeretik, hanem hogy mennyi szere-

tetet tudnak adni abból a Krisztusból, aki azt mondta: „ahogyan én szerettelek titeket, ti is úgy szeresétek egymást” (Jn 13:34). Adni abból, amiről Pál azt mondja, a Lélek gyümölcse: „szeretet”.

A hálaadásra okot adó gyülekezetben a mások felé szolgáló szeretet számít. John F. McArthur, *A Mester terve szerinti gyülekezet* c. könyvében úgy tanít, hogy ez a szeretetszolgálat az egymásnak való bűnvalásban (Jak 5:16), megbocsájtásban (Kol 3:13), egymás terhének hordozásában (Gal 6:2), egymás intésében (Tit 1:13), vigasztalásában (1Thessz 4:18), buzdításában (Zsid 10:25), figyelmeztetésében (Róma 15:14), egymásért való imádkozásban (Jak 5:16) nyilvánul meg. Mindezek hozzájárulnak a krisztusi szeretet gazdagodásához. Erről ismer meg a világ, hogy tanítványai vagyunk, s bűneikből sokan az élő Istenhez térnek. Sajnos mások bűnben maradnak, és üldözik az élő hitű keresztyéneket.

Pál és az újjászületett testvérek hálaadását, akkor és most, növeli a hitben való **„állhatatosság az üldözések között”** (2Thessz 1:4). Már a gyülekezet megalakulásakor a következő címkével bélyegezték meg őket: „Ezek, akik az egész világot felforgatták, itt is megjelentek” (ApCsel 17:6).

Ahol egy élő gyülekezet van és lelki „mozgolódás”, ott e világ istenének birodalmát forgatja fel Isten az ő gyermekei által. Sem az egyházban, sem a társadalomban – ahol nem Jézus az Úr – nem fogadják kedvesen az igazi hívőket. A sötétség nem szereti a világosságot. Isten azonban gyönyörködik az érte üldözést is vállaló gyermekei életében.

Most azokat az időket éljük, amikor sokan „a kegyesség látszatát megőrzik ugyan, de annak az erejét megtagadják” (2Tim 3:5). Hála Istennek, hogy vannak olyan hívők, akik az élő hitben növekednek, az egymás iránti szeretetben gazdagodnak, és az üldözésben is állhatatosak Krisztus mellett. Hála, hála Istennek értük!

VÉKÁS ZOLTÁN lp.
Sztatmárnémeti

Kettős ünnep Homoródszentmártonban

(folytatás a címloldalról)

„Az Úr legyen áldott, nagy dolgokat tett“ (HH. 74) ének után, Kovács Attila testvér buzdított tovább imára az elmúlt 100 év áldásaiért, csodálva azt a sok jót, amiben az Úr részesítette a gyülekezetet. Elhangzott egy kérdés: Mit hoztunk ma az oltárra? És a válasz rá így hangzott: „Legyen az a szívünk, életünk. Imádkozzunk jó előmenetelért!“.

A „Jöjjetek vígan zengjünk el, Isten szeret“ HH. 395-ös ének után Veress Bálint testvér (Kézdivásárhely) a Zsolt 65:1-4 versei alapján kért arra, hogy adjunk hálát Isten templomáért. Mennyire teljesítettük Isten házában tett fogadalmainkat? Hány ima hangzott el a 100 év alatt? Isten tudja! Ő meghallgatja az imákat! Örvendünk-e hogy az ő kiválasztottai vagyunk? Közös imában hálát adtunk a gyülekezetért, a körzetért.

A HH.375-ös ének „Jézusról zeng ma énekünk“ után Simon András helyi lelkipásztor köszöntötte az ünneplő gyülekezetet. Borzási István testvér a Józsa 24:14-28 alapján hirdette az igét. Áldáskérő imát mondott Veress Efraim Barótról és Gedő András Szentgyházáról.

A rátoni énekkar szolgált a „Testvérek jertek, adjunk hálát az Istennek“ c. énekkel. Az igehirdetésben Borzási testvér elmondta, hogy Józsué összegyűjtötte a népet Sikembe és döntés elé állította őket, hogy válasszanak, kit fognak szolgálni. Emlékeztette a népet Isten gondviselésére. Mi emberek hajlamosak vagyunk a rosszra emlékezni, ki bántott meg, ki sértett meg. Isten arra kér emlékezzünk az ő jóságára, hogy ő hordott minket. A rossz dolgokat Isten kegyelme mindig túlhaladta. Emlékezzünk és féljük az Urat. Szolgáljuk őt tökéletességgel és félelemmel.

Köszöntések

Énektanulás következett, a HH.171-es éneket tanultuk meg: „Emlékezz vissza az útra“. A köszöntéseket Bereczki Orbán Zsolt helyi református lelkész kezdte meg a Zsolt 90:1-4 és a Zsid 13:8 alapján. Erőt, kitartást kívánt a gyülekezetnek és további jó együttműködést a két gyülekezet között. Kónya József nyugalmazott lelkipásztor, aki 27 évig szolgált Homoródszentmártonban a 133. Zsoltárral köszöntötte a gyülekezetet. Felolvasta az itt töltött évek emlékét, megemlítve a

Az énekkar „Örömmel lépj elő, tied a harcmező“ c. ének után Simon András tv. a gyülekezet krónikáját ismertette. A krónikában megfigyelhettük, hogy a gyülekezet nagyon hamar fejlődött. 1909-re már körzetközpont lett, 1924-re már imaházat építettek. A negyvenes évekig a taglétszáma elérte a 66-ot és énekkar, fúvószenekar, később pengetőzenekar is működött. Sajnos ehhez képest, ma nagyon kicsi a gyülekezet és úgy kívánjuk: „hadd jönnének el a felüdülés napjai az Úr színétől“. Együtt-

mondott. Az énekkar szolgált: „Örvendtem mikor mondták nekem,„ Az őrálló feladatáról Efraim tv. kiemelte, hogy a megbízatás Isten részéről van. Az őrállói szolgálat: hivatás, kegyelem, kiváltság, nagy felelősség bátorság kell hozzá, és nagy lesz a jutalma.

Diakónusavatás

Az igehirdetés után Pál Ervin tv. bizonyágtétele hangzott el a neveltetéséről, megtéréséről, elhivatásáról. Testvérünk többek között elmondta, úgy érzi Isten nagyon szereti őt, és terve van vele, mert sokszor volt közel a halálhoz, de mindig megkegyelmezett neki Isten. Ezért Őt kívánja hűséggel szolgálni. Miután meghallgattuk és kérdéseket tettünk fel neki, kézzel imádkoztunk Ervin testvéért (Borzási István, Veress Efraim, Simon András, Kiss Zoltán lelkipásztorok és Máté Zoltán diakónus), hogy az Úr adjon neki erőt, kitartást, hűséget és áldott családi életet.

Az avatás után a daróci testvérek énekkel, bizonyágtétellel, Szász Domokosné egy költeménnyel és Miklós Regina bizonyágtétellel szolgált. Záró igei üzenettel Kiss Zoltán tv. Szentgyörgyről az És 62:6-7 alapján szolgált, kiemelve a szolgálattevő feladatait: viseljen gondot, magára, a gyülekezetre, a tagok lelkére, a tiszta igehirdetésre, és ne nyugodjon bele a hitetlenségbe, megtéretlenségbe. Az Úr megújulást akar a szolgálattevő által, legyünk alkalmas eszközök.

Istentiszteletünket Máté Zoltán tv. imájával fejeztük be. Kívánjuk, hogy Istenünk oltalma legyen a homoródszentmártoni gyülekezeten, a körzeten és minden szolgálattevőn a következő kegyelmi években is.

SIMON ANDRÁS

Középen Pál Ervin felavatott diakónus, és akik érte imádkoztak (balról-jobbra): Máté Zoltán, Kiss Zoltán, Simon András, Veress Efraim és Borzási István.

nehéz időket is, amikor a szekuritáé ugymond „tálcán kínálta“ az együttműködést. Emiatt volt aztán kellemetlensége, de hálás Istennek, mert a nehéz időkben is gondját viselte. Köszöntötte a gyülekezetet Kerekes Péter, a község polgármestere, Szombatfalvi József unitárius lelkész, valamint Molnár tv., Deák tv. és Regina testvérnő mondott el egy-egy rövid emléket a múltból.

létünket Kiss Zoltán lp. testvér imájával fejeztük be. Közös ebéd következett, amely alatt volt lehetőség egymással a múlt emlékeiről beszélgetni.

Ünnepség délután

A délutáni istentiszteletet 3-órakor kezdtük imával, énekléssel, miután Veress Efraim tv. az Ez 33:1-4 alapján hirdetett igét. Áldáskérő imát Felföldi Tamás Rátonból és Kiss Judit Szentgyörgyről

Lelkipásztor-beiktatás Nagyszalontán

„Kezdetben két Mihály keresztelkedett meg, és lett vezetője a szalontai baptista közösségnek: Kornya és Tóth Mihály. Most két Gyula került a gyülekezet élére.“ Gergely István lelkipásztor igehirdetésének kezdetén arra utalt, hogy Kovács Gyula lp. mellé most – Boros Gyula személyében – egy fiatal pásztor beiktatására kerül sor. Nagyszalontán, augusztus 19-én vasárnap délelőtt, a korszerűen felújított imaházban több mint kétszázan vettek részt. A fő igehirdetés alapját az 1Kor 9:14-17 versek képezték. A Szövetség elnöke a szolgatárs felé hangsúlyozta: „Viselj gondot magadra is, miközben

gyógyítja, bátorítja és vezeti őket. Kívánom, hogy legyen jó pásztor a ennek a gyülekezetnek“ – mondotta Tóth Albert alprefektus.

Fazakas György szilágy-szentkirályi lelkipásztor mint szolgatárs a Bírák 6-ból vett versekkel köszöntött (az Úr angyalának beszéde Gedeonhoz: *„menj el ezzel a te erőddel és megszabadítod Izráelt“*), majd felidézte barátságuk történetét. „19 évesek voltunk, amikor együtt felvételiztünk a Teológiára. Egy vidám fiatalembernek ismertem meg őt, mint aki nem csügged el egykönnyen, és később úgy, mint aki szereti hirdetni az evangéliumot és

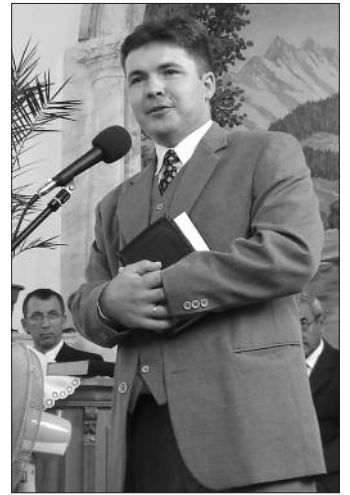
az útra léptek, munkálkodjanak közösségük gyarapodására. Ahol ilyen közösség van, ott erőre kap a város is“.

Papp Dezső, a biharpüspöki körzet lelkipásztora beszéde elején felidézte Jetró és Mózes történetéből azt a kedves epizódot, amikor az após bölcs tanácsokkal látja el a vőt, aki megfogadja azokat. Dr. Vass Gergely, az Arad Belvárosi gyülekezet lelkipásztora az Úr Jézus szolgálatára figyelmeztetett, miként járta a falvakat-városokat, megszánya az elgyötört és elesett embereket. „Légy Isten eszköze arra, hogy az elgyötörtek, elesettek erőt kapjanak az Úrban, de megkapják helyüket a gyülekezetben, a társadalomban“.

Papp Dezsőné Margitka a lelkipásztor felesége nevében az Ef 5:19-20 versekkel köszöntött. „Óriási felelősség ez nekünk“ – mondotta –, „fontos, hogy a családban milyen a légkör, férjünk hogyan indul a körzetbe“.

Végül Kovács Gyula, a szalontai gyülekezet idősebb pásztora a Mózes 2. és 4. könyvéből vett idézetekkel bátorította a szolgatársat: „Ha időt szánsz rá, engeded és kívánsz, Isten megtanít téged arra, hogy mit beszélj, és az Istentől jövő szó áldás lesz mások számára“.

A helybeli énekkart – Bokor Barnabás karnagy irányításával – nagyváradi

énekesek is segítettek, az aradi fúvósötöst ifj. Torkos Árpád vezette. Jelzésértékű, hogy az Arad-kisszentmiklósi gyülekezetből, az ünnepségen résztvevő testvériség egy nagy autóbustot töltött meg.

Vendégek és helybeliek együtt ebédelték a szalontai Magyar Házban. Az ünnepség délután is folytatódott. Boros Gyula lelkipásztor székfoglaló igehirdetésében hangsúlyozta: Krisztus ismeretének gazdagsága teszi, hogy erővel, lendülettel szolgáljunk (Fil 3:8-13). Az aradi gyülekezet részéről Kulcsár József köszöntötte a beiktatott új pásztor.

Kezdve az imaórától, amelyet Fazakas György lp. és Kása István vezetett, a nap folyamán szavatelok, bizonygátételek és a helyi gyülekezet dicsőítő ének-zenekara tette gazdaggá és emlékezetessé az ünnepélyt.

SZILÁGYI LÁSZLÓ

másokkal törödsz, a naponkénti lelki edzésednek legyen része ige-imádság, böjtfegyelem“. A gyülekezetet ekként figyelmeztette: „Tiszteljétek és becsüljétek azt, aki felel lelketekért, igényeljétek segítségét“.

„A szalontai testvérek nagyon kitartóak, másodjára is hívtak, annak ellenére, hogy először nemet mondtam“ – mondotta bizonygátételében Boros Gyula lp., majd életéről ekként vallott: „13 éves koromban fogadtam el az Urat. A teológia elvégzése után Aradra vezetett a Lélek. Hét évet szolgáltam az Arad-kisszentmiklósi és angalkúti gyülekezetben. Feleségem Adina szalontai származású, kislányunk Damarisz ötéves, én 30 éves vagyok“.

A beiktatási mozzanat áldáskérő imáit a köszöntések követték. „Aki Isten igéjét hirdeti, az istenes munkát végez: az emberek lelkét

törekszik, hogy a hívő életet őszintén megélje, a szolgálatát hűséggel végezze“.

Török László polgármester többek között ezeket mondta: „Szinte kézzel fogható a lelki feltöltekezés ebben a templomban. Örömmel tölt el az is, hogy sok fiatal van itt. Kívánom, hogy őrizék meg identitásukat, és azzal a hittel, amivel 130 évvel ezelőtt az elődeik erre

Elöl az új lelkipásztor házaspár és a város képviselői

szemekkel látni:

ISTEN EGYÜTTÉRZŐ SZERETETÉT

Kedves nőtestvérek!

Hálás vagyok az Úrnak, hogy újabb lehetőségünk van együtt lenni és közösen imádkozni Mennyei Atyánkhoz: 1) elmondani, hogy mennyire szeretjük Őt, 2) közbenjárni a haldokló világért, 3) elmondani neki kéréseinket, 4) imádni Őt az együttérző szeretetért.

Igen, Ő megnyitotta a szellemi látásunkat: vakok voltunk és most látunk. Minden napon jobban megismerjük Őt, és közelebb kerülünk hozzá.

A János ev. 9. rész egy vak emberről ír, akinek a szellemi látása folyamatosan növekedett. Először Jézusnak hívta az Urat, ahogyan az emberek hívták. Ekkor még Jézus csupán egy ember volt számára (11. v.). Majd prófétának nevezi Őt (17. v.). Később kijelenti, hogy Istentől jött (33. v.). Végül, amikor újra szemtől szembe találkozik vele, Úrnak szólítja (38. v.).

Nem számít, hogy milyen nehézségen, megpróbáltatáson megyünk keresztül, tudjuk, hogy a mi Urunk és Megváltónk együtt érez velünk, neki semmi sem túl nehéz.

DOROTHY SELEBANO

a Baptista Világszövetség női osztályának elnöke

Az idei imanapi programot az afrikai baptista nőtestvérek állították össze.

Az Afrikai Baptista Nőszövetség négy részre oszlik: Nyugat-Afrika, Közép-Afrika, Kelet-Afrika, és Dél-Afrika. 53 tagszövetség tartozik hozzá. A hivatalos nyelv a konferenciákon a francia és az angol. Bár kulturális különbségek vannak az öltözetben, étkezésben, udvariassági szabályokban, házassági és ünnepi szokásokban, az afrikai baptista nőtestvérek az egységet tapasztalják az Úrban.

Imanapi gyűjtésünkkel az afrikai szükségseken próbálunk enyhíteni: nigériai és kongói nők életkörülményeinek javítása, libériai háborús árvák, anyák és lányok rehabilitálása. *(A helyi imakéréseket lásd a 11. oldalon)*

„De ha újra meggondolom, reménykedni kezdek: Szeret az ÚR, azért nincs még végünk, mert nem fogyott el irgalma: minden reggel megújul. Nagy a te hűséged! Az ÚR az én osztályrészem – mondom magamban –, ezért benne bízom. Jó az ÚR a benne reménykedőkhöz, a hozzá folyamodókhoz” (JSir 3,21-25).

Meglepő, hogy Jeremiás, a síró próféta, siralmaiban a reménységről is ír. Valami történhetett és Jeremiás kezdte új szemekkel látni Isten minden reggel megújuló hűségét és együttérző szeretetét.

Soha nem volt olyan nagy kiábrándultság a világban mint napjainkban. Mindenfelé szomorú történeteket hallunk. Ennek ellenére az afrikai baptista nőtestvérek, kevésbé összpontosítanak a válságokra, erőszakra, gonoszságra, kapzsiságra, fájdalomra, erkölcsi romlásra, vallási türelmetlenségre, ami napjainkra jellemző Afrikában és az egész világon: összpontosítsunk inkább Jézus Krisztusra és Isten ígéjére.

YEMI LADOKUN az Afrikai Baptista Nőszövetség elnöke

Imádkozzunk!

Afrika

- az újonnan megválasztott afrikai nőszövetségi vezetőkért, hogy az életük odaszánásával szolgáljanak a kommunikációs, és anyagi nehézségek ellenére; segítsék az afrikai nőtestvéreket továbbhaladni a hitben és az Úr Jézus szolgálatában.
- az afrikai nőszövetség terveiért és stratégiájáért a nyugat-afrikai és közép-afrikai területeken, hogy az Úr adja áldását és eredményeket.
- adjunk hálát az afrikai

nőszövetség területi vezetőiért és a szolgálatban való odaszánásukért

- az afrikai baptista nők közül sokan fontos tisztségeket töltenek be a kormányzatban, imádkozzunk, hogy Istent képviseljék szolgálatuk által
- hogy az afrikai nőtestvérek új szemekkel tekintsenek önmagukra és betöltsék Isten akaratát
- az özvegyekért, és apjukat elvesztett gyermekekért Afrikában, a háborúk áldozataiért
- hogy a politikusok odafigyeljenek azokra a családokra,

amelyek a katonai szolgálat során elvesztették kenyérkereső tagjaikat és emiatt elhagyatva, szegénységben kell élniük.

Ázsia

- az indiai baptista nőszövetségért, hogy az Úr adja áldását az ázsiai nőszövetség 11. kongresszusára való felkészülésükben, ahova 21 ázsiai országból várnak résztvevőket
- a fiatal nőkért, hogy növekedjenek szolgálatukban.
- azokért az ázsiai nőkért, akiket elnyomnak, bántalmaznak, üldöztetésben vagy

hátrányos megkülönböztetésben részesítenek; a viszálykodások és harcok helyett az evangélium hozzon békességet a nőtestvérek életébe

- hogy az ázsiai baptista nőtestvérek bátran hirdessék a Jézus Krisztus általi reménységet a sötét világban
- hogy a nőtestvérek gyarapodjanak a Biblia tanulmányozásában, az imaéletben, és többen válaszoljanak Isten hívására
- a nagyon sok ázsiaiért, akik a katasztrófák miatt szenvednek, hogy az életük helyreálljon.
- hogy az ázsiai baptisták

fogadják el egymást tiszteletben és működjenek együtt az Úr szolgálatában

- hogy a gyülekezetekben ébredés legyen a Szentlélek munkája által, és bátran hirdessék a Jézus Krisztus evangéliumát egész Ázsiában.

Karib-tengeri szigetek

- hogy a Karib-szigeteki baptista nőtestvérek figyeljenek a bántalmazott gyermekek szükségére.

- a családon belüli erőszak a Karib térségben problémát jelent: imádkozunk, hogy a politikai vezetők olyan törvényeket hozzanak, amelyek segítenek ebben a helyzetben és hogy a baptista nők szolgáljanak az érintett családok felé

- gyakori az AIDS betegség a fiatal nők között a Karib-tengeri szigetek: imádkozunk ezekért a fiatal nőkért, és a baptista nőkért, hogy Isten együttérző szeretetével viszonyuljanak feléjük

- az alkohol és kábítószeres gondot jelentenek a Karib térségben: imádkozunk, hogy a baptista nők segíthessenek a szenvedélybetegeken.

Európa

- szellemi ébredésért a keresztyének között

- hogy az európai nők erősödjenek és növekedjenek az Úrban, aggodalmaikat és félelmeiket az Úr kezébe tegyék

- a családon belüli erőszak és női emberkereskedelem áldozataiért

- a kelet-európai fiatal nőtestvérekért, hogy megismerjék az Úr Jézust Megváltójuknak.

- azokért a keresztyénekért, akik a szegényeken és szenvedőkön segítenek

- az európai keresztyénekért és muzulmánokért, hogy a párbeszédet válasszák a összetűzések helyett

- hogy megtanuljuk szeretni ellenségeinket és tisztelni a tőlünk különbözőket

Latin-Amerika

- a Latin-amerikai Baptista Nőszövetség kongresszusáért, amely Guayaquilban, Ecuadorban lesz megtartva 2008. október 1-4. között

- hogy a latin-amerikai baptista nőtestvérek növekedjenek, mint Isten gyermekei

- a nők jogainak érvényesítéséért Latin-Amerikában

- a latin-amerikai baptista gyülekezetekért, hogy megállják helyüket a nehézségek között

- a bántalmazott és hátrányosan megkülönböztetett nőket, hogy megtapasztalják Isten együttérző szeretetét

- a Latin-amerikai Baptista Nőszövetség vezetőiért

Észak-Amerika

- az észak-amerikai gyerekeket gyakran bántalmazzák és elhanyagolják: imádkozunk, hogy Isten védelmezze őket, és egészséges családokért, ahol a szülők megfelelőképpen gondot viselnek a gyermekeikről

- hogy Isten adjon az észak-amerikai baptista nőknek nyitott szívet befogadni a sok érkező bevándorlót

- Észak-Amerika őshonos lakosságáért

- az új észak-amerikai demográfiai modellért, amely a családokra teszi a hangsúlyt; hogy a családok biztonságot nyújtsanak a családtagok számára

- az észak-amerikai politikai

vezetőkért, hogy bölcsen kezeljék a globális felmelegedés kérdését.

Ausztrália és a csendes-óceáni szigetek

- az AIDS járvány elleni küzdelemért Pápua Új-Guineában, különösen az érintett nőkért.

- a Fidzsi szigetek: élő nőkért, hogy segítsenek imádság által egymáshoz közelíteni az országban élő két különböző népcsoportot

- a Pápua-indonéziai keresztyén nőkért: nagy távolságok választják el a hegyek közötti falvakat, különféle nyelvjárást beszélnek, az országban polgári zavargások vannak, és a hivatalos ideológia az iszlám

- Jenni Van Der Mozelért az Ausztráliai Baptista Nőszövetség vezetőjéért és a többi női vezetőért

- a növekvő elvilágiasodás hatásaiért Ausztráliában és Új Zélandon; politikai helyes-ségért: a rágalmazási törvényt és a szabad szólás jogát némely esetekben a keresztyén szellem elnyomására használják.

Bizonyságtétel:

egy afrikai nőtestvér válasza Isten együttérző szeretetére

Üdvözlöm az olvasókat. Hálás vagyok Isten szeretetéért és együttérzéséért, amely mind a mai napig kíséri életem. Muzulmán családban nőttem fel, kisgyermekkoromtól kezdve a Korán szellemében neveltek. Korán-idézeteket tanultam meg kívülről, és nagyon buzgó voltam Allah szolgálatában. Hittem az Iszlám tanaiban és gyakoroltam azokat.

A középiskolai tanulmányaim alatt a muzulmán diákszövetség titkára voltam és sokat utaztam a szövetség rendezvényeire. Az iskola után férjhez mentem egy kedves keresztyén férfihoz. De nem engedtem, hogy a házasság megakadályozzon a vallásom gyakorlásában. Továbbra is imádkoztam Allahhoz és részt vettem az iszlám tevékenységekben. A muzulmán neveltetésem és a vallásom iránti erős elkötelezettségem miatt nyíltan elutasítottam a férjem hitét. Bátorítottam a helyi vezetőket és muzulmán testvéreimet, hogy ne engedjék, hogy a vidékünkön keresztyén gyülekezetek alakuljanak, gátolják meg az evangélium terjedését. Mindannyian megfogadták a tanácsaimat egészen addig, amíg nemrég Isten szeretete kiáradt a vidékünkön.

Hova jutottam volna Isten együttérző szeretete nélkül? Jelenleg keresztyén misszionáriusnő és gyülekezetplántáló vagyok, míg régebben iszlám tanokat tanítottam középiskolában. Több éve részt veszek a baptista nők világimanapján, és boldogan hirdetem: a korábbi muzulmán fanatikus nő megtalálta az igazságot, amely megszabadította őt.

Bibliatanulmány:

Mk 6,34-37 – A tanítványok el akarták küldeni az éhező sokaságot, de Jézus nem engedte őket: „*Amikor Jézus meglátta a nagy sokaságot, megszánta őket, mert olyanok voltak, mint a pásztor nélkül való juhok*” (Mk 6,34). Mi a látvány alapján viszonyulunk egy adott helyzethez. A tanítványok a tömeget látták, de azt, hogy éheznek, azt már nem. Miért vagyunk közömbösek az ilyen helyzetekben? Gondolj vissza arra az időre, amikor valakinek segítettél a szükségében. Mi indított téged, hogy ezt tedd? Mit éreztél utána?

Mk 1,40-45 – Ebben az esetben is Jézus bemutatta együttérző szeretetét. „*Ha akarod, meg tudsz tisztítani*”. Jézus megszánta, kezét kinyújtva megérintette, és így szólt hozzá: „*Akarom, tisztulj meg! És azonnal eltávozott róla a lepra, és megtisztult*” (40-42. v.). Meg tudnánk-e említeni ilyen eseteket, amikor az együttérző szeretet megmutatkozott a közösségünkben, családjunkban, vagy a társadalomban? Hogyan neveznéd az együttérző szeretet ellentétét? Hogyan gátolják a helyi szokások a könyörülő szeretet gyakorlását? Vannak-e közöttetek betegek? Gondoljatok rájuk hittel és együttérzéssel. Az élő és velünk együttérző Jézus Krisztus ígéjében bízva, kettes-hármas csoportokban imádkozzatok az ártalok ismert és nem ismert betegekért. Az Úr Jézusnak hatalma van mindennek felett és ő csodái tükrözik a szeretettel, együttérzéssel, irgalommal teljes természetét.

BEMERÍTÉSEK

Bemerítési ünnep volt **Erdőszentgyörgyön** augusztus 26-án, az új imaházban. Ennek belseje elkészült annyira, hogy meg lehetett tartani benne az első bemerítést. Az ígét Dániel Webber testvér, az EMF igazgatója (Anglia) hirdette, Borzási István testvér tolmácsolásában, az ApCsel 8:26-40 alapján. A Szentlélek által ihletett üzenetben arra a kérdésre kaptunk választ, hogy: „Mi gátol a bemerítésben?” A bemerítés előtt Tőtös János testvér a Róma 6:3-4 igék alapján szólt a fehér ruhásokhoz. Igei üzenetek hangzottak el Máté Miklós és Dóczi György lelkipásztorok részéről. Az áldáskérésben Borzási István, Dániel Webber, Máté

Miklós, Dóczi György és Tőtös János szolgáltak. Az Úrvacsora kiszolgálásánál Sallai Jakab testvér szolgált az 1Kor 11:26-32 alapján. Az egész istentisztelet alatt igen áldott szolgálata volt a marosvásárhelyi énekkarnak. Áldjuk az Urat azért is, hogy újabb megtérők jelezték Krisztus melletti döntésüket, ahogy az ünnepi Istentisztelet utóbbi felében Borzási tv visszhangozta az Úr hívását. Az Istentisztelet végeztével az Erdőszentgyörgyi gyülekezet szeretetvendégségében részesedhettünk. A fényképen balról jobbra: Dániel Webber vendégigehírdető, Székely Mihály (Erdőszentgyörgy), Borzási István lelkipásztor, Rostás Lajos és Rostás Katalin (Gyulakuta) – alapító tagok, Tuli Zsuzsánna (Héderfája), Gábor Raffi Klára (Balavására) – alapító tag és Tőtös János. Az Úr erősítse meg az új tagokat mindegyik helységben, ahol szolgálni fognak, és segítse meg az erdőszentgyörgyi testvéreket új imaházuk befejezésében, (felső szigetelések, padlózás, külső vakolás és szigetelés, a melléktermek befejezése, a fűtés megoldása, stb.)! *Sallai Jakab*

Nagy örömmel ünnepeltük az idén a Szentlélek kitöltetésének ünnepét, mivel **Siterben** három fehér ruhás vallotta meg hitét a hullámsírban. A nagy eseményen Kriszt István (Magyaró) lelkipásztor testvér az ApCsel 2. alapján hirdette az Igét, a bemerítést Bányai János helybeli lelkipásztor végezte, a vendég szolgálók pedig a Fugyi ifjúság volt. A frissen bekereszteltekre – (a fotón balról-jobbra) Karácsony Anna, Papp Sándor és Bondár Erzsébet – az Úr gazdag áldását kívánjuk.

Bányai Gabriella

Bemerítési ünnep Ákoson

Hála az aratás nagy Urának, bemerítési ünnepe volt az ákosi gyülekezetnek július 22-én. Újból 12 taggal szaporodott a közösség, reméljük a mennybe menendők száma is. A kánikulai hőség ellenére kb. 1000 ember vett részt a Kraszna parti bemerítési ünnepen. Az ígét Vékás Zoltán testvér hirdette Ap.Csel 16:13-15 és Róma 6:1-11 alapján, a bemerítést Szűcs Sándor testvér végezte. Szolgált a szatmárnémeti ének- és fúvóskar. Kézrátétellel a fent említett lelkipásztorok, Ivánitzki István és Nagy Kasza Lőrinc gyülekezeti vének, Budai Lajos nyugalmazott lelkipásztorok imádkoztak. Urunk megtartó kegyelme kísérje az új tagokat és a gyülekezetet.

Tótos János

A KÉSŐI ESŐ

A késői esőt szív-epedve várom
Ama régi Kármelt hetedjére járom...
Emelkedni látszik a tenyérnyi felhő,
Áldott lesz az eső, várom, hiszem eljő!

A késői esőt szív-epedve várom
A kemény Székelyföld végre fel kell ázzon!
A sok-sok kemény rög össze kell hogy törjön,
És a felüdülés immár el kell jöjjön!

A késői esőt szív-epedve várom
Amíg a falvakat napról-napra járom
Lesz aratás, igen, az Úr megígérte!
...Odahajtom fejem szerető szívére.

A késői esőt szív-epedve várom...
– Tekintete nyugszik beérő kalászon –,
Minden egyes kéve az Ő dicsőssége
Örök hála szálljon szentséges nevére!

Erdőszentgyörgy, 2007. augusztus

ARANYMENYEGZŐ

Szászrégen

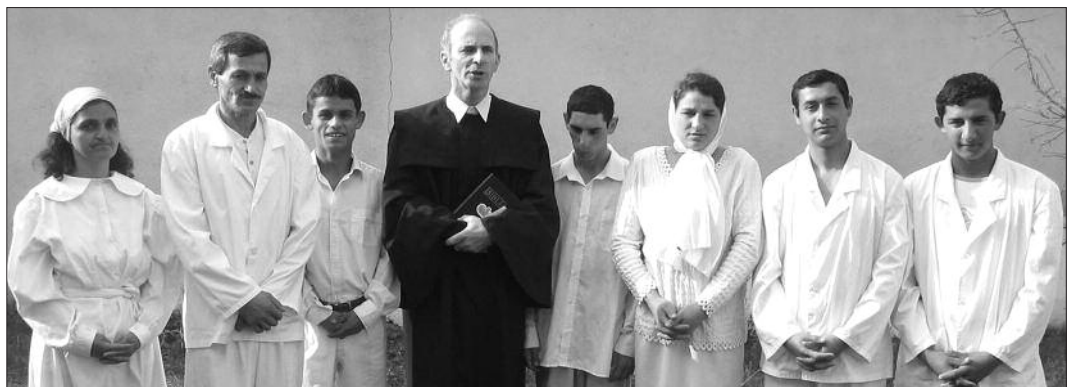
Aranymennyező volt Szászrégenben augusztus 12-én, amikor **id. Vass György és Magda**, Isten kegyelméből házasságkötésük 50. évfordulóját ünnepelték a gyülekezetben és a családban. Ezt a házasságot Isten két gyemekkel és négy unokával áldotta meg. Visszatekintve életükre arról tesznek bizonyosságot, hogy Isten volt az aki átvezette őket mindenben. Igei üzenettel Tóth Attila helybeli lelkipásztor szolgált a 128. Zsoltár alapján. "Boldog mindenki, aki az Urat féli és az Ő útján jár..." Az is elhangzott hogy a boldog házasság titka két boldog embernek az összeházasodása. Örvendünk annak, hogy György testvér és Magdus testvérnő mindig nagyon boldogok és még mindig szeretetben és egyetértésben szolgálják az Urat. Köszöntötte őket a családja és az ifjuság. Isten áldja meg az életüket és segítse őket elnyerni a hervadhatatlan koronát. **Bartha Csilla Katalin**

Telki Nagy örömmre virradt a telki gyülekezet március 11-én, amikor is az idén az első bemeztési ünnepra gyűlhetett össze a gyülekezet. Az ünnepra összegyűlt Telki apraja-nagyja, vendégek mindenfelől. Meghívott lelkipásztor Kovács Lajos testvér volt, a székelyhídi roma testvérek pedig, Szilágyi Endre testvérral együtt elkísérték őt és szolgáltak. Az ünnepélyen a hollandiai Hans Klaver testvér is részt vett, a hét fehér ruhás bemeztését pedig Bányai János helybeli lelkipásztor végezte.

Telki Ismét öröm-ünnepra gyűlt össze a telki roma gyülekezet május 13-án, mivel 5 fehér ruhás testvér tett bizonyosságot az ő Jézusba vetett hitükről a bemeztés hullámsírában. A bemeztési ünnepra Kovács Lajos lp. testvér hirdette az életadó Igét, az Isten dicsőítésében a bereghöször-ményi testvérek segítettek, az életünk odaszánására Hans Klaver testvér is bátorított, a bemeztést pedig Bányai János helybeli lelkipásztor végezte. Kívánjuk a frissen bemeztetteknek az Úr Jézus gazdag áldását.

Bányai Gabriella

Akik hazamentek

Varga Esztert (Szekrényes) temettük június 29-én Kémeren, akit az Úr 70 esztendővel ajándékozott meg. Még vasárnap délelőtt együtt élvezhettük testvérünk társaságát az imaházban, ahol az Úr Igéjének a hirdetése után, és ennek hatására úgy imádkozott, hogy az Úr vigye át a halál Jordán vizén. Az Úr meghallgatta imádságát és magához szólította szolgáló leányát. A temetés napján ígét hirdetett Pardi Félix lelkipásztor testvér, szolgált, továbbá a kémeri énekkar és fűvös-zenekar is. Isten vigasztalását kívánjuk a gyászoló család részére. **Sz. J.**

Augusztus 8-án, életének 61. évében Sepsiszentgyörgyön kísértük utolsó útjára **Bódi Erzsébet** testvérnőnk. A kápolnában Makai Péter kálnoki református lelkész a Róm 8:38-39, míg Kiss Zoltán a Jón 1-2 részei alapján hirdették a vigasztalás ígét az evangéliumot. A sírnál Bertalan Péter ny. lp. az 1Kor 15 alapján szólt a feltámadásba vetett hitünkről. A kápolnában és a sírkertben is a sepsiszentgyi gyülekezet énekesei énekelték. **K. Z.**

Feketegyarmaton, augusztus 12-én **Koncz Mihály** ravatalánál gyűltünk össze. Testvérünket 85 éves korában hívta haza Megváltó Ura, akit 54 éven át hűséggel szolgált a kémeri gyülekezetben, Szalontán, majd Feketegyarmaton. Gyülekezetünk egy oszlopos tagját veszítette el, mindig kész volt a munka terhére vinni és teljesíteni a megbízatást. Felülről való bölcsességgel hirdette az ígét, tanítása mindig időszerű volt és építő. Betegsége alatt sohasem panaszkodott, derűs szívvel vállalta betegségét és fogadta a megpróbáltatásokat. Szeretett testvérünk ravatalánál ígét hirdetett szövetségünk alelnöke Kovács Gyula lp. tv. a Lk 2:25-32 alapján, Boros Gyula lp. román nyelven, a János 6:16-21-ből, valamint Katona János ügyintéző lp. a Zsolt 40:1-4 alapján. Az egyik unoka, Ella felolvasta a Zsolt 51:3-at és az ehhez tartozó elmélkedést a „Harmatgyöngyök és Arany-sugarak”-ól, ami testvérünk születésnapjához fűződött. A temető kertben Boros Gyula lp. szólt Isten vigasztaló ígét az 1Kor 15:54-ből. Köszönjük a szalontai énekkar áldozatos szolgálatát. Az Úr vigasztalja és erősítse a gyászolókat itt és a „nagy vizek”-en túl is. **Katona János**

** A köv. három gyászjelentés még nyár elején érkezett, elnézést kérünk, hogy technikai okok miatt közlésük elmaradt. A szerk.*

2006 október 16-án kísértük utolsó útjára Gálospetri-ben **Ruszkai Margit** (született Papp) testvérnőt, akit hosszas szenvedés után 67 éves korában ért a hazahívó szó. Férje, aki önzetlenül gondoskodott róla, Isten akaratában megnyugodva vette tudomásul a szomorú tényt. A gyászszertartáson a vigasztalás ígét Szabó András lelkipásztor, valamint Szigeti Lajos diakónus hirdette. Isten vigasztalását kívánjuk a gyászoló családnak.

Január 21-én kísértük utolsó útjára **Rabatin János** testvért az értarcsai gyülekezet tagját. 85-évet kapott Teremtőjétől, akit nagyon szeretett és tisztelettudóan szólított meg valahányszor imádkozott. 62-évet éltek házasságban feleségével, 10

gyerekekkel áldotta meg őket a mennyei jó Atya. A népes család és gyülekezet előtt Isten vigasztaló ígét Szabó András lelkipásztor, Balla Frigyes hittanoktató, valamint Szigeti Lajos diakónus testvér hirdette. Az Úr vigasztalja a hátra maradt özvegyet és a családot.

Május 17-én kísértük utolsó útjára Székelyhídon **Szabó Anna** testvérnőt, akit 81 évesen ért a hazahívó szó. A temetésen ünnepi hangulat volt, mert haza érkezett Istennek egy szolgáló leánya. Testvérnőnk a hajdani Szabó Károly lelkipásztor leánya volt. Az evangélium ígét Szabó András lelkipásztor, valamint Balla Frigyes hittanoktató hirdette. A viszontlátás reményében búcsúzott a népes család, valamint a gyülekezet. **Sz. A.**

Borbély Endre 32 évet élt, temetése nagy részvét mellett július 8-án volt Biharpüspökiben. Testvérünk a helyi gyülekezetben nőtt fel, házassága révén egy darabig Száldobágyon élt, majd a magyarországi Szigetszentmiklóson talált új munkahelyet. Betegsége nem adott okot az aggodalomra, viszont a hirtelen kialakult tüdő-trombózisra váratlanul végzett vele. A gyászistentiszteleten Papp Dezső és Elekes József lelkipásztorok hirdették az ígét. A szigetszentmiklósi gyülekezet küldöttsége nevében Surányi Imre előljáró mondott beszédet, és a magukkal hozott magyar földet hintette a sírra. Eljöttek a magyarországi munkatársak és nagyon sokan a környékről, szolgált a körzet összevont énekkara. **(Sz.L.)**

Szabó József 52 évet élt, temetése június 30-án volt Bihar-szentjánoson, a gyászistentiszteleten ígét hirdetett Papp Dezső a püspöki körzet, valamint Eszes Zoltán a csömöri és cinkotai gyülekezet (Mo.) lelkipásztora. Számosan eljöttek a magyarországi Toldról és Ártándról, a rokonok Szatmárról és Hadadnásdról. Testvérünk gyermekkorát Hadadnásdon és Lupényban töltötte, házassága révén került Szentjánosra. A változások után feleségével és három gyermekével a határközeli Toldon telepedett le. Hűségesen látogatta Biharkeresztesen az amerikai alapítású missziós gyülekezetet, illetve az ártándi közösséget. A lappangó szívbetegség és a váratlan infarktus egy szorgalmas és családját szerető hívő ember életét zárta le. **Sz.L.**

Szilágymegyében, Alsóvalkón, március 4-én vettünk búcsút **Fekete Gyuláné**, szül. Pap Katalin testvérnőtől, aki életének 80. évében kapott hazahívó szót. A gyülekezetben mint hűséges tag tevékenykedett. Szeretett férjével 51 évig élt házasságban, négy gyermekkel, tíz unokával és négy dédunokával ajándékozta meg őket az Úr. A gyászistentiszteleten ígét hirdetett Lupu Ioan helybeli lelkipásztor (1Móz 5:21-24), Lucza Imre pünkösdi lp. és magyar nyelven Szekrényes Pál lp. (Jel 7:14-17). Szolgált a helybeli fűvöszenekar és a szilágybagosi énekkar. A feltámadás Ura adja, hogy a földön maradt nagy család viszontláthassa abban az országban, ahol nincs többé fájdalom és szenvedés. **(A család)**

Szeretet - kiadja a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége

410050 ORADEA, Berthelot u. 5. Tel.: +40-259-415 424 Fax.: +40-259-406 782 E-mail: rmbysz@rdlink.ro

Elnök: Gergely István. Felelős szerkesztő: dr. Vass Gergely. Szerkesztők: Antal Ferenc, Szilágyi László.

Szerkesztőség: 410050 ORADEA, Str.: Gen. H. M. Berthelot 5, ROMANIA Tel.: +40-259-418 221 E-mail: szeretet@rdlink.ro

A lap internetes változata a következő címen olvasható: www.rmbgysz.home.ro; www.magyarbaptista.com

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Nyomtatás: Imprimeria de Vest, Oradea. A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605

HIRDETÉS

Szeretettel kérjük szövetségünk testvériségét, hogy a hálaadó napon célgyűjtéssel támogassák az **érmihályfalvi imaházépítést**, amire igen nagy szükség van. Testvéreink már 2003-ban hozzáfogtak e nagy munkához, és többször lemondtak a javukra rendezhető erdélyi szintű célgyűjtésről, másokat részesítve előnyben, de az idén, amikor a tetőt szeretnék feltenni az épületre, nagyon jól fog jönni a segítség.

A SZÖVETSÉG VEZETŐSÉGE

A nőtestvérek figyelmébe (folytatás a 7. oldalról)

Helyi imakérések a baptista nők világmanpjára

- adjunk hálát azokért a nőtestvérekért, akik kitartóan szolgálnak börtönökben, kórházakban, aggmenházakban, árvák között.
- a hívő családokért, hogy a férj és feleség közötti szeretet, legyen Istenre mutató jel a nemhívők számára
- harmóniáért a nemzedékek között s hogy a fiatalok épüljenek be gyülekezeteinkbe szolgálatot vállalva

- a felemás igában élőkért valamint a csonka családokért

- az ország politikai és gazdasági helyzetének javulásáért, új munkahelyekért, hogy a hívő fiatalok találjanak munkát idehaza.

- Az imakéréseket egészítsük ki a helyi gyülekezet imatémáival.

Az imanapi adományokat a Szövetség címére küldjük „**Imanapi adomány**” jelölésével. Még kérjük ráírni a borítékra a küldő gyülekezet nevét és az összeget ami benne van. (Sajnálatos módon az elmúlt években néhány gyülekezet adománya elkallódott és később került csak meg). Szeretettel: **BÁLINT PÁLNÉ IBOLYA**

Mijnders Van Woerden:

A könyves asszony

Kézbe véve a Koinonia 2004-ben kiadott kötetét a címből nem sejtjük, kicsoda és miféle ez a könyves asszony. Az első fejezet is elég titokzatosan indul. Kínában járunk, 1940 őszén Hszing-ping városban egy ismeretlen nőt szállít ökörfogatán két paraszt. A majdnem halott asszonyt közömbösen átadják a skandináv-amerikai misszió székhelyén a portásnak. Háború van, az óriás országot megszállták a japánok, „ha saját nemzetségükből származott volna a nő, egy percig sem bajlódtak volna vele. Kínai viselete ellenére azonban felismerték, hogy európai, s mivel bibliát szorongatott erőtlen kezében, úgy találták illőnek, hogy az övéi és saját Istene körében lehelje ki a lelkét“. A portás még ennyi érdeklődést sem tanúsított, nem kérdezte hol találták, honnan hozzák a maga-

tehetetlen testet. A misszió munkatársai nyomban távartoztak Hszianba, a Baptista Misszió Kórházába, melynek főorvosa azonnal vonatra is száll. A diagnózis: malária, és a betegnek intravénás lázcsillapítót ad. Öt napig kielégítő az állapota, majd újra 40 fokra szökik a láz, és a beteget a tifusz kiütései borítják el. Isteni egybeesés folytán a misszió egyik munkatársának van hús szulfapiridin tablettája. Tizenöt nappal később az apró termetű beteg tifuszos láza alábbszáll, de továbbra is zavaros elmeállapotban marad. Kiléte a kórház személyzetének titok. Amikor a japánok újra bombázzák a várost ezt ismételteti: „Gyermekeim, hol vagytok edeseim? A japánok körülvettek, meg fognak ölni“. Olyan kínai nyelvjárásban szólalt meg, amit senki sem értett. Hasztalan kérdegették, hogy mi a neve, és bátorították, nem kell félnie. Valahányszor a hagymázás állapot alábbhagyott, az arcán

halovány mosoly pihent meg. Eleget félt és rettegett már: amikor a szibériai hórengetegben a szabadban töltötte az éjszakát, amikor útlevelében a „misszionárius“ bejegyzést az orosz katona „masiniszti“-ra javította, amikor Vlagyivosztokban a titkosrendőrség megfosztotta útlevelétől...

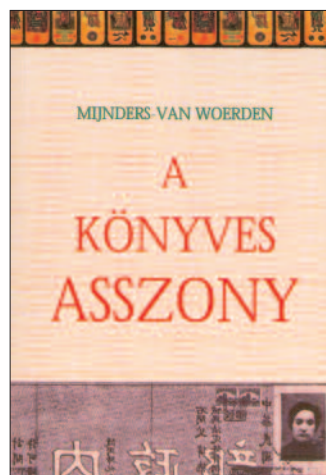
Nem, nem fél többé. A félelem ellenszerét tulajdonképpen már tizenéves korában felfedezte. Kínában is veszély esetén a szent himnuszok éneklése, utolsó próbálkozás-

nak mindig megmaradt. Énekelve keltek át a hegyeken és meneteltek a sok éhes, fájó lábú gyermekkel. Énekükkel találtatták meg magukat az Isten küldötteit váró-kereső buddhista szerzetesekkel.

A könyv következő fejezeteiben aztán rendre kibomlik, hogy kiből is lett a majdani „könyves asszony“. **Gladys Aylward** (kiejtve: Glediz Éjlyvard) egy londoni szobalány, aki egy darabig arra gyűjt, hogy színésznőnek tanuljon, mert a játékot, a szónoklatot és az éneklést gyermekkorától szereti. De megtérése fordulatot hoz életében, és minden vágya az lesz, hogy eljusson Kínába. Bátorságának kiapadhatatlan forrása a „könyv“ volt, amit mindig magával vitt, és a szívében olthatatlan vágygal abból úton-útfélen királya törvényeire oktatott.

Gladys Aylward misszionárius hetvenöt évvel ezelőtt, 1932. október 15-én kelt útra.

SZILÁGYI BORIKA

Az élet csoda – IDŐSEK

Jobb valaminek a vége, mint annak a kezdete (Préd 7,8).

Könnyen egyetértünk Salamonnal, ha a tanév vagy a vizsgaidőszak végére gondolunk. De nehezebb felfogni, hogy ez igaz lenne például az emberi életúttal kapcsolatosan, főleg, ha tovább olvassuk a bölcs király tanításait, és azt találjuk, hogy az időskor összefüggésben van a „rossz napokkal” és a „nem szeretem éveikkel” Préd 12,1 (Préd 12,3 - Károli ford.).

Amint az ember előre halad az életben, mind jobban tapasztalja fizikai ereje hanyatlását. Az érzékszervek működése lelassul, vagy teljesen leáll. Gyakori a látás és a hallás képességének hanyatlása, de nem ritka az ízlelés érzékelésének elvesztése. A mozgás koordinációja, a kezek és a lábak használatának a képessége is károsul, ez gyakran reszketésben is nyilvánul.

Az agy képlékenysége erősen megváltozik, elveszíti rugalmasságát. Ez abban mutatkozik meg, hogy az idős ember inkább emlékszik arra, hogy mi történt gyermek- vagy fiatalkorában, mint arra, hogy aznap reggel ki látogatta meg. Az új információk hamar elvesznek, mivel az agy képtelen azt megfelelő módon rögzíteni és tárolni. Ezért nagyon fontos, hogy megértéssel és szeretettel közeledjünk az idős személyekhez.

Szociális szempontból két tényező írja körül az idősök életét: függőség és özvegység (magány). Fizikai gyengeségük és gyakori megbetegedésük folytán az öregek rá vannak szorulva környezetükre. Gyakran második gyermekkoruk nevezik ezt az időszakot, mivel nem kevés esetben történik meg az, hogy az idős személy kisgyermekhez hasonló gondozásra szorul. Amikor türelmes, szerető és gondoskodó család veszi körül az öreg embert, akkor könnyebb feldolgoznia tehetetlenségét és függőségét. Amikor azonban a családja hátat fordít, vagy idegének gondozására bízza, mellőzve a személyes gondoskodást, akkor

sokkal nehezebb elfogadnia állapotát, sőt megtörténhet, hogy feladja, és mély depresszióba esik.

Sokkal könnyebb szembenézni az öregedéssel, ha a házastárs ott van az idős ember mellett. De előbb vagy utóbb szembe kell nézzen a szeretett társ elvesztésével. A halál valósága sokkal jobban jelen van ebben az időszakban, mint bármikor. Vannak olyan esetek, amikor az idősök tudatosan készülnek a búcsúzásra, az elválásra, mivel egyikük súlyos egészségi állapota ezt szükségessé teszi. Mások nem akarnak tudomást szerezni arról, hogy van elmúlás. Bárhogy is legyen, megfigyelhető, hogy a gyász pillanatában az özvegyen maradt fél különböző stádiumokon megy át. Az első a tagadás, nem tudja elhinni, hogy házastársa meghalt. Keresi a házban, úgy véli, hogy hallja a hangját a konyhában, vagy a szobában. Az elhunyt személyes tárgyai ott vannak mindenhol, azokhoz nem lehet hozzányúlani. De mivel a társ fizikailag még sincs jelen, a gyászoló fél kezdi felfogni, hogy a halál valósága tény, és ezzel egyidőben harag jelenik meg a szívében. Ez a harag általában abból a tehetetlenségből fakad, hogy nem tudta a halált megakadályozni, és most nem tud változtatni a dolgokon. Néha a harag Isten felé is irányulhat, hogy ő miért nem tett valamit, hogy a dolgok ne így történjenek. És ezzel a következő stádiumba lép a gyászoló, az egyezkedés időszakába. Ekkor sokat egyezkedik önmagával, környezetével és Istennel. „Ha ezt és ezt megtettem volna, akkor..., de ezt és ezt megtettem, tehát...”. Igyekszik logikai érveket találni mindarra, ami történt. Ha a gyászoló embert ilyenkor megértő és elfogadó család, közösség veszi körül, akik segítenek abban, hogy Isten szempontjából válaszokat kapjon kérdéseire, akkor képes lesz építő módon megélni a gyászt. Ha azonban a gyászoló nem kap megfelelő válaszokat a kérdéseire, akkor

depresszióba fog esni. Ennek jelei a hosszas gyász, több évig tartó elszigetelődés, szomorú arckifejezés, reménytelenség és a múltban való leragadás. Azonban van kiút ebből akkor, ha a gyászoló eljut az elfogadáshoz. Fontos, hogy az elfogadás Isten szuverenitásán nyugszon, azon a tényen, hogy a Mindenható nem ejt hibát, és minden eseményt az irányítása alatt tart.

Visszatérve Salamon azon állításához, hogy jobb valaminek a vége, mint annak a kezdete, felmerül a kérdés: mi jó van abban, hogy valaki megöregedik? Ezzel kapcsolatosan olvastam egy kutatásról, amelynek célcsoportja 65 év fölötti személyek voltak, akiket arról kérdeztek, miként határoznák meg az időskort. Valaki így válaszolt: „Úgy érzed, hogy elég sokat éltél már ahhoz, hogy megtanulj néhány olyan dolgot, amit senki sem tanulhat meg korábban. Olyan dolgokat látok meg a könyvekben, az emberekben, a zenében, amiket nem vettem észre, amikor fiatal voltam. Egyfajta érés ez, amit nagy részben a koromnak tulajdonítok. Ez a jutalom.”

Az időskorban az a szép, hogy az ember olyan életpasztajjal és életgazdagsággal rendelkezik, ami egyetlen más életszakaszban sincs jelen. Gyakori jelenség az, hogy az idősök önéletrajzot írnak, azzal a szándékkal, hogy megosszák azokat a bölcsességeket, kincseket, amiket hosszú évek során gyűjtöttek össze.

Igazi kincs a fiatalok számára, ha van a környezetükben istenfélő idős személy. Azon túl, hogy a fiatalok számíthatnak az idősök imatámogatására, sokkal értékebb az az idő, amit beszélgetve töltenek el, amikor a fiatalok igazi kincseket vehetnek át. A Biblia arra tanít: „Figyeljétek életük végére, és kövessétek hitüket” (Zsid 13:7).

BALLA ANNAMÁRIA

* Cikkírónk pszichológusként A Reménység Háza munkatársa. Az élet csoda c. sorozat 11., befejező részét a Mustármag idei júniusi száma alapján közöljük.

megértéssel és szeretettel közeledjünk az idős személyekhez